

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέματα «Τροποποιημένη πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας διεθνούς προστασίας στην Ένωση και την κατάργηση της οδηγίας 2013/32/ΕΕ»

[COM(2020) 611 final — 2016/0224 (COD)]

«Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ελέγχου διαλογής υπηκόων τρίτων χωρών στα εξωτερικά σύνορα και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 767/2008, (ΕΕ) 2017/2226, (ΕΕ) 2018/1240 και (ΕΕ) 2019/817»

[COM(2020) 612 final — 2020/0278 (COD)]

και «Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση του “Eurodac” για την αντιπαραβολή βιομετρικών δεδομένων με σκοπό την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) XXX/XXX [κανονισμός για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης] και του κανονισμού (ΕΕ) XXX/XXX [κανονισμός για την επανεγκατάσταση] και την ταυτοποίηση παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων, σχετικά με τις αιτήσεις αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρώπη για σκοπούς επιβολής του νόμου, και σχετικά με την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) 2018/1240 και (ΕΕ) 2019/818»

[COM(2020) 614 final — 2016/0132 (COD)]

(2021/C 155/10)

Εισηγητής: ο κ. Παναγιώτης ΓΚΟΦΑΣ

Αίτηση γνωμοδότησης	Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 27.11.2020
Νομική βάση	Άρθρο 304 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
Αρμόδιο τμήμα	Απασχόληση, κοινωνικές υποθέσεις, δικαιώματα του πολίτη
Υιοθετήθηκε από το τμήμα	8.2.2021
Υιοθετήθηκε από την ολομέλεια	25.2.2021
Σύνοδος ολομέλειας αριθ.	558
Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας (υπέρ/κατά/αποχές)	210/9/28

1. Συμπεράσματα και συστάσεις

1.1. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) λαμβάνει υπό σημείωση το νέο σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο το οποίο αποσκοπεί στην αντιμετώπιση ενός πολύπλευρου και σύνθετου φαινομένου. Η ΕΟΚΕ φρονεί πως οι νέοι κανονισμοί αποτελούν θετική συμβολή σε μία αποτελεσματικότερη συνοριακή ασφάλεια της ΕΕ. Θεσπίζεται μια καλύτερη και ασφαλέστερη διαδικασία για τον έλεγχο των εισερχόμενων στην ΕΕ. Ωστόσο, η κατάρτιση μιας ολοκληρωμένης κοινής στρατηγικής της ΕΕ, με ανθεκτικότητα και προσανατολισμό προς το μέλλον, είναι απολύτως αναγκαία και έχει ήδη καθυστερήσει πολύ. Δυστυχώς, όσον αφορά το ζήτημα της μετανάστευσης και του ασύλου στο σύνολό του, οι τρέχουσες προτάσεις δεν μπορούν να οριστούν ως το σαφές βήμα προόδου το οποίο είναι εξαιρετικά απαραίτητο. **Επιπλέον, τα τέσσερα ή πέντε ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να δημιουργήσουν «κλειστά κέντρα», βάσει της αρχής της μη εισόδου⁽¹⁾, στα οποία θα διαμένουν άνθρωποι για μια περίοδο έως έξι ή επτά μηνών, ίσως και περισσότερο, έως ότου γίνει γνωστή η έκβαση των διαδικασιών, με αποτέλεσμα να προκύψουν καταστάσεις οι οποίες θα είναι πολύ χειρότερες από πριν.**

1.2. Απαιτούνται μεγαλύτερες και περαιτέρω προσπάθειες από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη της ΕΕ. Σε πρόσφατες γνωμοδοτήσεις της (SOC/649⁽²⁾ και SOC/669⁽³⁾), η ΕΟΚΕ επικρίνει βασικές πτυχές τόσο του Κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης (AMR) όσο και του Κανονισμού για τις διαδικασίες ασύλου (APR). Η ΕΟΚΕ επισημαίνει επίσης πως από την εξέταση των εννέα κανονισμών και τις επαφές της με την Επιτροπή, οι προοπτικές εφαρμογής αυτών

⁽¹⁾ Η έννοια της μη εισόδου υπήρχε στο κεκτημένο τόσο του Σένγκεν όσο και του ασύλου (άρθρο 43 της Οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου).

⁽²⁾ ΕΕ C 123 της 9.4.2021, σ. 15.

⁽³⁾ Βλέπε σελίδα 58 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

των εννέα κανονισμών μοιάζουν προβληματικές από πολλές απόψεις. Απαιτείται μια πιο ολοκληρωμένη στρατηγική για τη μετανάστευση προκειμένου να εξασφαλιστούν καλύτερες συνέργειες μεταξύ των διαφόρων κανονισμών της ΕΕ και να δοθούν απαντήσεις σε σημαντικά ζητήματα στα κράτη μέλη που επηρεάζονται περισσότερο από τη μετανάστευση.

1.3. Η ΕΟΚΕ εκφράζει τον προβληματισμό της για τις νέες διαδικασίες στα σύνορα, ιδίως αναφορικά με την ανάγκη προστασίας του δικαιώματος αίτησης ασύλου και με τα ακόλουθα ζητήματα:

- η εσφαλμένη έννοια των «χωρών με χαμηλά ποσοστά αναγνώρισης ασύλου»
- τη χρήση ελλιπώς καθορισμένων νομικών εννοιών («απειλή για την ασφάλεια», «δημόσια τάξη») που οδηγούν σε νομική αβεβαιότητα
- τους αλλοδαπούς ηλικίας 12-18 ετών, που θεωρούνται επίσης «παιδιά» σύμφωνα με την Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού του 1989·
- τον τρόπο και τον τόπο κράτησης κατά τη διαδικασία στα σύνορα, και τον τρόπο αποφυγής νομικού αδιεξόδου μέσω της εγγύησης του δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

1.4. Η ΕΟΚΕ αναγνωρίζει την προστιθέμενη αξία και την ανάγκη κοινών, ολοκληρωμένων και αποτελεσματικών διαδικασιών ασύλου οι οποίες συνάδουν με τις διεθνείς συμβάσεις και τις νομικές εγγυήσεις όσον αφορά την εμπιστοσύνη της ΕΕ και των κρατών μελών μέσω απτών μηχανισμών αλληλεγγύης και δίκαια καταναμημένων ευθυνών/δεσμεύσεων. Ωστόσο, στην πρόταση της Επιτροπής δεν περιλαμβάνεται ένα τέτοιου είδους κοινό σύστημα ασύλου, δηλαδή ένα σύστημα το οποίο να είναι ολοκληρωμένο, να επιδεικνύει αλληλεγγύη και να κατανομεί δίκαια την ευθύνη μεταξύ των κρατών μελών. **Η διάταξη σχετικά με την αλληλεγγύη πρέπει να συμπεριληφθεί στον APR, αμέσως μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου διαλογής και με τη συνδρομή του Eurodac σε θέματα ΤΠΕ. Αν η «υποχρεωτική αλληλεγγύη» δεν λάβει τη μορφή «υποχρεωτικής μετεγκατάστασης σύμφωνα με τις διατάξεις του APR, ή εάν δεν δημιουργηθούν διαδικασίες που να επιτρέπουν στους πολίτες να υποβάλλουν αίτηση ασύλου στα κράτη μέλη της ΕΕ χωρίς να χρειάζεται να διέλθουν τα σύνορα της ΕΕ, πρακτικά ο κανονισμός δεν θα είναι λειτουργικός. Πρέπει επίσης να υπάρχουν κίνητρα και αντικίνητρα για τη μετεγκατάσταση, σε κάθε δε περίπτωση πρέπει να είναι δυνατή η διεξαγωγή της διαδικασίας του APR σε άλλα κράτη μέλη και όχι αποκλειστικά στη χώρα πρώτης εισόδου.**

1.5. Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει ότι η αποτελεσματικότητα των προτεινόμενων νέων διαδικασιών πρέπει να μετράται διαρκώς μέσω **συστημάτων παρακολούθησης του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων**, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα των ευάλωτων ατόμων και των παιδιών, **εξατομικευμένης αξιολόγησης των αιτήσεων ασύλου και αποτελεσματικών ένδικων μέσων. Εντούτοις, ανακύπτει το ερώτημα σχετικά με το πού και με ποιον τρόπο πρόκειται να εφαρμοστεί το νέο σύμφωνο και οι συνοδευτικές του προτάσεις, καθώς και με τι είδους ρυθμίσεις περί αλληλεγγύης, μετεγκατάστασης ή επανεγκατάστασης.**

1.6. Η ΕΟΚΕ τάσσεται υπέρ ενός περισσότερο **ολοκληρωμένου και ισορροπημένου συστήματος ΤΠ για τη διαχείριση της μετανάστευσης με βάση μια βελτιωμένη βάση δεδομένων Eurodac, η οποία θα εστιάζει στις αιτήσεις και τους αιτούντες.** Η ΕΟΚΕ είχε την εντύπωση ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει την ανάγκη για μια κοινή προσέγγιση όσον αφορά τον υποχρεωτικό έλεγχο διαλογής πριν από την είσοδο με λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων και εντοπισμό τυχόν κινδύνων για την υγεία και την ασφάλεια, αλλά παρά το εξελιγμένο προτεινόμενο σύστημα, δεν υπάρχει δυστυχώς η δυνατότητα υποβολής αίτησης ασύλου σε κράτος μέλος διαφορετικό από τη χώρα της πρώτης εισόδου — πράγμα που θα έπρεπε να είναι δυνατό. **Οι κανόνες για τον καθορισμό του αρμοδίου κράτους μέλους για την επεξεργασία μιας αίτησης ασύλου, που σήμερα παρατίθενται στον AMR, πρέπει να καθορίζονται στον APR, και να παρέχεται μέσω Eurodac η δυνατότητα επεξεργασίας αιτήσεων και από άλλα κράτη μέλη.**

1.7. Παρόλο που η ΕΟΚΕ τάσσεται υπέρ νέων και ταχύτερων διαδικασιών λήψης αποφάσεων στα σύνορα της ΕΕ με σεβασμό όλων των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ανθρωπίνων δικαιωμάτων και νομικών διαδικασιών, προκύπτει πληθώρα ερωτημάτων, όπως: πώς εφαρμόζουμε και διασφαλίζουμε αυτές τις διαδικασίες; Πώς υλοποιούμε τις επιστροφές; Πού βρίσκεται η αλληλεγγύη στον APR, για να μην αναφερθούμε στον AMR— αν περιέχει την παραμικρή πρόβλεψη για αλληλεγγύη; Όταν σε ένα άτομο χορηγείται άσυλο, μπορεί να μεταβεί σε άλλο κράτος μέλος αντί της χώρας πρώτης εισόδου (*); Μπορούν τα κράτη μέλη να χορηγούν άσυλο για την προστασία των ατόμων που έχουν ανάγκη ή θα αρχίσουν να απορρίπτουν τις αιτήσεις τους; Η ΕΟΚΕ καλεί, επομένως, την Επιτροπή να επαληθεύσει και να επεξηγήσει ενδελεχώς όλα τα μέρη της πρότασης και, ειδικότερα, να απαντήσει στο ερώτημα «με ποιον τρόπο βελτιώνει αυτό το νέο σύμφωνο την κοινή διαδικασία ασύλου και σέβεται το δικαίωμα αίτησης ασύλου;».

(*) Σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου, τα δικαιώματα και τα οφέλη του καθεστώτος ασύλου/επικουρικής προστασίας συνδέονται με το κράτος μέλος που χορήγησε το καθεστώς.

1.8. Η ΕΟΚΕ εκφράζει τον προβληματισμό της για την εφαρμογή των νέων διαδικασιών ελέγχου διαλογής υπηκόων τρίτων χωρών στα εξωτερικά σύνορα. Ο νέος μηχανισμός εντείνει τις πιέσεις τα κράτη μέλη της ΕΕ που βρίσκονται στα θαλάσσια εξωτερικά σύνορα της ΕΕ, και προωθεί τη δημιουργία κλειστών κέντρων στα εξωτερικά σύνορα ή κοντά σε αυτά. Παρόμοια κέντρα έχουν προκαλέσει έντονο προβληματισμό όσον αφορά την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την εξασφάλιση αποδεκτών συνθηκών διαβίωσης για τους διαμένοντες.

1.9. Η έκβαση των διαδικασιών στα σύνορα θα είναι είτε η χορήγηση άσυλο, είτε η απόρριψη και η επιστροφή. Στην περίπτωση χορήγησης άσυλο, το κράτος μέλος που το χορηγεί είναι αρμόδιο για την ένταξη των ενδιαφερόμενων προσώπων. Ωστόσο, στο πλαίσιο του νέου συμφώνου, αυτό σημαίνει ότι τα άτομα εντάσσονται στις χώρες του Νότου, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα μετεγκατάστασης σε άλλα κράτη μέλη ή επίδειξης αλληλεγγύης εκ μέρους τους. Εάν δεν χορηγηθεί άσυλο, το κράτος μέλος πρέπει να επιστρέψει τον απορριφθέντα αιτούντα άσυλο. Η εν λόγω προσέγγιση πρέπει να διερευνησει τρόπους για να συναφθούν συμφωνίες της ΕΕ με τις τρίτες χώρες προέλευσης και διέλευσης και να θεσπιστούν αποτελεσματικές διαδικασίες, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τις νομικές πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Δεν μπορεί να συναφθεί μεμονωμένα καμία συμφωνία μεταξύ κρατών μελών και η Επιτροπή δεν αναφέρει πούθενά μια τέτοια διαδικασία.

1.10. Οι προκλήσεις της διαχείρισης της μετανάστευσης, ιδίως όσον αφορά τη διασφάλιση της ταχείας ταυτοποίησης των προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας ή την εφαρμογή των επιστροφών στην πράξη (για όσους δεν χρήζουν προστασίας), υποτίθεται ότι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με «ομοίμορφο» τρόπο από την ΕΕ στο σύνολό της, αλλά οι τρέχουσες προτάσεις δεν φαίνεται να βαίνουν προς αυτή την κατεύθυνση. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα ζήτημα το οποίο αντιμετωπίζεται μόνο από το κράτος μέλος της πρώτης εισόδου και δεν υπάρχει δίκαιη κατανομή των βαρών, όπως η υποχρεωτική μετεγκατάσταση αιτούντων άσυλο κατά τη διάρκεια του APR και η εξέταση της αίτησης άσυλο.

1.11. Ειδικότερα, είναι σημαντικό να προβλεφθεί μια καλύτερη διαδικασία που θα καθιστά δυνατή την ταυτοποίηση ατόμων τα οποία είναι απίθανο να τύχουν προστασίας στην ΕΕ⁽⁵⁾. Η πρόταση της Επιτροπής θεσπίζει **έλεγχο διαλογής πριν από την είσοδο**, ο οποίος θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών που βρίσκονται στα εξωτερικά σύνορα χωρίς να πληρούν τις προϋποθέσεις εισόδου ή μετά την αποβίβαση, ύστερα από επιχείρηση έρευνας και διάσωσης. Δυστυχώς, ο εν λόγω έλεγχος διαλογής πριν από την είσοδο διεξάγεται στο έδαφος της χώρας της πρώτης εισόδου στην ΕΕ, στα σύνορα. Η φράση «πριν από την είσοδο» σημαίνει ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο μεταφέρεται σε «κλειστό κέντρο κράτησης» και παραμένει εκεί, χωρίς καμία δυνατότητα να μετακινηθεί έως ότου οι αρχές του κράτους μέλους αποφασίσουν είτε να του χορηγήσουν άσυλο⁽⁶⁾, είτε να το επιστρέψουν στη χώρα προέλευσης ή διέλευσης, και μόνο εάν η εν λόγω επιστροφή είναι δυνατή, πράγμα που δεν ισχύει στις περισσότερες περιπτώσεις.

1.12. Η ΕΟΚΕ στηρίζει το **ενωσιακό πλαίσιο με τη θέσπιση ενιαίων κανόνων για τον έλεγχο διαλογής παράτυπων μεταναστών** που συλλαμβάνονται εντός της επικράτειας και **οι οποίοι απέφυγαν τους συνοριακούς ελέγχους κατά την είσοδό τους στον χώρο Σένγκεν. Στόχος είναι η προστασία του χώρου Σένγκεν και η διασφάλιση της αποτελεσματικής διαχείρισης της παράτυπης ή παράνομης μετανάστευσης.**

1.13. Η ΕΟΚΕ καλεί τα θεσμικά όργανα, τους οργανισμούς και τους κοινωνικούς εταίρους της ΕΕ να συμμετάσχουν στην κατάρτιση περαιτέρω πολιτικών και προγραμμάτων (όπως εταιρικές σχέσεις προσέλκυσης ταλέντων), ανταλλαγών βέλτιστων πρακτικών και πολυμερών προγραμμάτων αδελφοποίησης όσον αφορά τους υφιστάμενους «ανθρωπιστικούς διαδρόμους». Ζητεί, επίσης, να αναπτυχθούν νέα νομικά πλαίσια, να καθιερωθούν ταχείες διαδικασίες οι οποίες θα καθιστούν δυνατή τη χρήση των **θεωρήσεων για ανθρωπιστικούς λόγους** σε ευρύτερη κλίμακα και από μεγαλύτερο αριθμό ατόμων [μέσω προσαρμογής των ισχυουσών διατάξεων του άρθρου 25 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁷⁾] και να συμπεριληφθεί η «**χορηγία**» ως **συνήθης νόμιμη δίοδος εισόδου** στον τομέα των μεταναστευτικών πολιτικών, η οποία θα είναι εφαρμόσιμη σε υπηκόους τρίτων χωρών από χώρες εκτός ΕΕ. Η ΕΟΚΕ επιστὰ την προσοχή των συννομοθετών στο γεγονός ότι η προϋπάρχουσα νομοθεσία της ΕΕ, όπως η Συμφωνία του Σένγκεν και η Συνθήκη της Λισαβόνας, προβλέπει ήδη «**επικουρική και προσωρινή προστασία**» για όσους προσπαθούν να ξεφύγουν από τον πόλεμο ή φυσικές καταστροφές. Αυτό αποδεικνύει ότι, **με τη χρήση νομοθετικών πράξεων οι οποίες είναι ήδη διαθέσιμες στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η νόμιμη είσοδος μπορεί να διασφαλιστεί για εύαλτα πρόσωπα που χρήζουν διεθνούς προστασίας.**

(5) Το ποσοστό των μεταναστών που φθάνουν από χώρες με ποσοστά αναγνώρισης κάτω του 25 % αυξήθηκε από 14 % το 2015 σε 57 % το 2018.

(6) Όσον αφορά τη χρήση κράτησης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας στα σύνορα, βλ. παραγράφους 179 και 183 της απόφασης του ΕΔ αριθ. C-808/18: «*παρέχεται στα κράτη μέλη το δικαίωμα να θέτουν υπό "κράτηση", κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο η', της οδηγίας 2013/33, τους αιτούντες διεθνή προστασία που παρουσιάζονται στα σύνορά τους, πριν τους χορηγήσουν δικαίωμα εισόδου στο έδαφός τους, υπό τους όρους που προβλέπει το εν λόγω άρθρο 43 και προκειμένου να διασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών που προβλέπονται σε αυτό: "από το άρθρο 43, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32 προκύπτει ότι κράτηση βάσει της διάταξης αυτής δικαιολογείται μόνον προκειμένου να παρασχεθεί στο οικείο κράτος μέλος η δυνατότητα να εξετάσει, πριν αναγνωρίσει στον αιτούντα διεθνή προστασία το δικαίωμα εισόδου στο έδαφός του, μήπως η αίτησή του είναι απαράδεκτη, [...] ή μήπως η αίτηση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη [...]*».

(7) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1).

2. Γενικοί προβληματισμοί και παρατηρήσεις

2.1. Το νέο ευρωπαϊκό σύμφωνο προκρίνει την **ολοκληρωμένη χάραξη πολιτικής, συνδυάζοντας πολιτικές στους τομείς του ασύλου, της μετανάστευσης, των επιστροφών, της προστασίας των εξωτερικών συνόρων, της καταπολέμησης της παράνομης διακίνησης μεταναστών και των σχέσεων με νευραλγικές τρίτες χώρες, αντικατοπτρίζοντας μια προσέγγιση στο επίπεδο του συνόλου της διοίκησης**. Ωστόσο, οι υπό εξέταση προτεινόμενοι κανονισμοί θα επιβαρύνουν εν τέλει σημαντικά τα κράτη μέλη της νότιας Ευρώπης, με αναπόφευκτη συνέπεια να καταστούν οι κανονισμοί μη εφαρμόσιμοι και να μην επιτύχουν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Μετά από εύλογο χρονικό διάστημα, τα κράτη μέλη θα αναγκαστούν εκ των πραγμάτων να απορρίπτουν πολλές αιτήσεις ασύλου, ακόμη και όσες πληρούν τις προϋποθέσεις για χορήγηση ασύλου, ούτως ώστε να αποφεύγεται η κράτηση αυξανόμενου αριθμού ατόμων υπό απάνθρωπες συνθήκες.

2.2. Τα κράτη μέλη της νότιας Ευρώπης δεν έχουν άλλη επιλογή παρά να μετατραπούν είτε σε κέντρα κράτησης, είτε σε κέντρα προαναχώρησης.

2.3. Η παρούσα γνωμοδότηση θα εστιάσει σε τρεις από τις εννέα πράξεις οι οποίες περιλαμβάνονται στο νέο σύμφωνο: **i) τον νέο κανονισμό για τον έλεγχο διαλογής· ii) την τροποποιημένη πρόταση για την αναθεώρηση του κανονισμού για τις διαδικασίες ασύλου· iii) την τροποποιημένη πρόταση για αναδιτύπωση του κανονισμού Eurodac.**

3. Ειδικές παρατηρήσεις σχετικά με τον νέο κανονισμό ελέγχου διαλογής

3.1. Ο νέος κανονισμός για τον έλεγχο διαλογής προτείνει μια διαδικασία ελέγχου διαλογής πριν από την είσοδο, η οποία διενεργείται στο έδαφος της χώρας της πρώτης εισόδου και θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών που βρίσκονται στα εξωτερικά σύνορα χωρίς να πληρούν τις προϋποθέσεις εισόδου ή μετά την αποβίβαση, ύστερα από επιχείρηση έρευνας και διάσωσης.

3.2. Τα διαθέσιμα στοιχεία καταδεικνύουν ότι η άφιξη υπηκόων τρίτων χωρών με σαφείς ανάγκες διεθνούς προστασίας, όπως παρατηρήθηκε κατά την περίοδο 2015-2016, έχει εν μέρει αντικατασταθεί από μεικτές αφίξεις προσώπων.

3.3. Ειδικές παρατηρήσεις σχετικά με τους στόχους και τα κύρια στοιχεία της διαδικασίας ελέγχου διαλογής

3.3.1. Στόχος του ελέγχου διαλογής είναι να συμβάλει στη νέα ολοκληρωμένη προσέγγιση για τη μετανάστευση και τις μεικτές ροές, διασφαλίζοντας ότι η ταυτότητα των προσώπων, αλλά και τυχόν κίνδυνοι για την υγεία και την ασφάλεια, εντοπίζονται ταχέως και ότι όλοι οι υπήκοοι τρίτων χωρών που βρίσκονται στα εξωτερικά σύνορα χωρίς να πληρούν τις προϋποθέσεις εισόδου ή μετά την αποβίβαση, ύστερα από επιχείρηση έρευνας και διάσωσης, παραπέμπονται ταχέως στην εφαρμοστέα διαδικασία. Στόχος θα πρέπει, επίσης, να είναι η παροχή ενός χρήσιμου εργαλείου το οποίο θα επιτρέπει στις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ να συμμετέχουν και να αξιολογούν τον αιτούντα κατά τη διάρκεια του APR.

3.3.2. Η πρόταση προβλέπει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα των ενδιαφερομένων θα πρέπει να προστατεύονται μέσω μηχανισμού που συστήνεται από τα κράτη μέλη.

3.3.3. Ο έλεγχος διαλογής θα πρέπει να συνίσταται ειδικότερα στα εξής:

- 1) προκαταρκτικό έλεγχο της κατάστασης υγείας και της ευάλωτης θέσης·
- 2) έλεγχο ταυτότητας με βάση πληροφορίες που περιέχονται σε ευρωπαϊκές βάσεις δεδομένων·
- 3) καταχώριση βιομετρικών δεδομένων (δηλαδή δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων και εικόνας προσώπου) στις κατάλληλες βάσεις δεδομένων, στον βαθμό που αυτό δεν έχει συμβεί ακόμη· και
- 4) έλεγχο ασφάλειας μέσω αναζήτησης σε σχετικές εθνικές και ενωσιακές βάσεις δεδομένων, ιδίως στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν (SIS), προκειμένου να εξακριβωθεί ότι το πρόσωπο δεν συνιστά απειλή για την εσωτερική ασφάλεια.

3.3.4. Ο έλεγχος διαλογής θα πρέπει να είναι υποχρεωτικός και να εφαρμόζεται όχι μόνο στις χώρες της πρώτης εισόδου, αλλά και σε κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με την αρχή της αλληλεγγύης της ΕΕ. Όπως περιγράφεται στο νέο σύμφωνο, ο APR διεξάγεται μόνο στις χώρες πρώτης εισόδου. **Αν η «υποχρεωτική αλληλεγγύη» δεν λάβει τη μορφή «υποχρεωτικής μετεγκατάστασης σύμφωνα με τις διατάξεις του APR, ή εάν δεν δημιουργηθούν διαδικασίες που να επιτρέπουν στους πολίτες να**

υποβάλλουν αίτηση ασύλου στα κράτη μέλη της ΕΕ χωρίς να χρειάζεται να διέλθουν τα σύνορα της ΕΕ, πρακτικά ο κανονισμός δεν θα είναι λειτουργικός. Πρέπει επίσης να υπάρχουν κίνητρα και αντικίνητρα για τη μετεγκατάσταση, σε κάθε δε περίπτωση η διαδικασία του APR πρέπει να διεξάγεται και σε άλλα κράτη μέλη και όχι αποκλειστικά στη χώρα πρώτης εισόδου.

3.3.5. Ο προτεινόμενος έλεγχος διαλογής αναμένεται να προσθέσει αξία στις τρέχουσες διαδικασίες και, με εξαίρεση τα προβλήματα υγείας, δεν θα πρέπει να διεξάγεται μόνο στις χώρες με εξωτερικά σύνορα.

3.3.6. Ένας ανεξάρτητος και αποτελεσματικός μηχανισμός συνεχιζόμενης παρακολούθησης θα πρέπει να καλύπτει, ιδίως, τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων όσον αφορά τον έλεγχο διαλογής, καθώς και την τήρηση των εφαρμοστέων εθνικών κανόνων σε περίπτωση κράτησης και τη **συμμόρφωση με την αρχή της μη επαναπροώθησης**. Επιπλέον, θα πρέπει να διασφαλίζει την ταχεία και κατάλληλη διεκπεραίωση καταγγελιών.

3.3.7. Η πρόταση αναγνωρίζει τον ρόλο των οργανισμών της ΕΕ —του Frontex και του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο, οι οποίοι μπορούν να πλαισιώνουν και να στηρίζουν τις αρμόδιες αρχές σε όλα τα καθήκοντά τους που σχετίζονται με τον έλεγχο διαλογής— αλλά αυτό δεν είναι αρκετά σαφές. Αναθέτει, επίσης, έναν σημαντικό, αλλά απολύτως αδιαφανή, ρόλο στον Οργανισμό Θεμελιωδών Δικαιωμάτων όσον αφορά τη στήριξη των κρατών μελών για την ανάπτυξη των ανεξάρτητων μηχανισμών παρακολούθησης των θεμελιωδών δικαιωμάτων σε σχέση με τον έλεγχο διαλογής, καθώς και την τήρηση των εφαρμοστέων εθνικών κανόνων σε περίπτωση κράτησης και τη συμμόρφωση με την αρχή της μη επαναπροώθησης.

4. Τροποποιημένη πρόταση για την αναθεώρηση του κανονισμού για τις διαδικασίες ασύλου

4.1. Η ΕΟΚΕ θεωρεί κατάλληλη την επιλογή νέας, τροποποιημένης νομοθετικής πρότασης με τη μορφή κανονισμού της ΕΕ, αντί οδηγίας, όπως στην παρούσα περίπτωση. Εντούτοις, η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι προκύπτει σαφές ζήτημα σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η εν λόγω πρόταση μπορεί να επιβληθεί και να εφαρμοστεί σε όλα τα κράτη μέλη, ιδίως σε όσα έχουν αποτελέσει αντικείμενο διαδικασίας επί παραβάσει. Η ΕΟΚΕ μπορεί να προσυπογράψει την εν λόγω πρόταση μόνο εφόσον αυτή δεν μετατρέπει τα κράτη μέλη του Νότου σε κέντρα κράτησης ή σε κέντρα προαναχώρησης ανθρώπων.

4.2. Η ΕΟΚΕ χαιρετίζει την πρόθεση της Επιτροπής να βελτιώσει τον συντονισμό και τις κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την απόσυρση διεθνούς προστασίας, καθώς και για την περαιτέρω εναρμόνιση των αποφάσεων περί ασύλου και επιστροφών. Εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη της για το γεγονός ότι έχουν υποβληθεί περισσότερες προτάσεις για τον συντονισμό της εφαρμογής κλειστών κέντρων κράτησης σε χώρες πρώτης εισόδου σε σχέση με τις προτάσεις που αφορούν ένα κοινό σύστημα ασύλου, με αποτέλεσμα να επιβάλλεται στις χώρες πρώτης εισόδου η αποκλειστική υποχρέωση διαχείρισης των αιτούντων άσυλο. Επικρατεί, επομένως, η εντύπωση, ότι **οι προς εφαρμογή προτάσεις απευθύνονται στις χώρες του Νότου, χωρίς καμία αναφορά σε μετεγκατάσταση κατά την εφαρμογή των «διαδικασιών στα σύνορα».**

4.3. Επιπλέον, η ΕΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η πρόταση δεν προσδιορίζει δεόντως τα δυνητικά προβλήματα ως προς τη λειτουργία των προγραμμάτων επιστροφών, κυρίως όσον αφορά την έμπρακτη προθυμία τρίτων χωρών, χωρών προέλευσης ή χωρών διέλευσης να συνεργαστούν με την ΕΕ.

4.4. Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει την επείγουσα ανάγκη για μια περισσότερο ολοκληρωμένη στρατηγική βάσει ενός συστήματος ισορροπημένης και επιμερισμένης ευθύνης για τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών μεταξύ της ΕΕ και τρίτων χωρών.

4.5. Παράλληλα, η ΕΟΚΕ τονίζει την ανάγκη να παρασχεθεί επαρκής προστασία σε οικογένειες με παιδιά και παροτρύνει την Επιτροπή να λάβει ειδική μέριμνα όσον αφορά τους ασυνόδευτους ανήλικους, τη συνολική αποτελεσματικότητα των διαδικασιών καθοδήγησης σχετικά με το άσυλο, τους δείκτες επιχειρησιακών προτύπων και τη συγκέντρωση παραδειγμάτων βέλτιστων πρακτικών [τα οποία δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO)]. **Είναι απαράδεκτο το ότι παιδιά θεωρούνται τα άτομα κάτω των 12 ετών, και όχι κάτω των 18 όπως προτάζει το διεθνές δίκαιο. Σύμφωνα με τη Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού του 1989, ως παιδί νοείται κάθε άνθρωπος ηλικίας κάτω των 18 ετών.**

4.6. Οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών πρότειναν, στο πλαίσιο πρόσφατων διαβουλεύσεων, να αναθεωρηθούν ορισμένοι κανόνες που αφορούν τον προσδιορισμό της ευθύνης και να θεσπιστεί ένας μηχανισμός υποχρεωτικής αλληλεγγύης, μεταξύ άλλων για τα πρόσωπα που αποβιβάζονται έπειτα από επιχείρηση έρευνας και διάσωσης. **Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις τάχθηκαν επίσης υπέρ του ορισμού συναντίληψης ως προς την «ευθύνη» μεταξύ των κρατών μελών και ζήτησαν οι αναθεωρημένοι κανόνες του Δουβλίνου να προβλέπουν τη δημιουργία πιο μόνιμου μηχανισμού μετεγκατάστασης⁽⁸⁾. Η ΕΟΚΕ διερωτάται με ποιον τρόπο θα μπορούσε να υλοποιηθεί ρεαλιστικά ένας μηχανισμός αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών που να λειτουργεί εύρυθμα στο πλαίσιο της νέας τροποποιημένης πρότασης. Οι κανόνες για τον καθορισμό του αρμοδίου κράτους μέλους για την επεξεργασία μιας αίτησης ασύλου, που σήμερα παρατίθενται στον AMR, πρέπει να καθορίζονται στον APR, και να παρέχεται μέσω Eurodac η δυνατότητα επεξεργασίας αιτήσεων και από άλλα κράτη μέλη.**

5. Τροποποίηση της πρότασης του 2016 για αναδιτύπωση του κανονισμού Eurodac

5.1. Η τροποποίηση της πρότασης αναδιτύπωσης του κανονισμού Eurodac του 2016 αποσκοπεί στη **σύνδεση συγκεκριμένων ατόμων με τις διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται, προκειμένου να βελτιωθεί ο έλεγχος της παράτυπης μετανάστευσης και ο εντοπισμός των μη επιτρεπόμενων μετακινήσεων.**

5.2. Κύριος στόχος του κανονισμού Eurodac είναι η ταυτοποίηση των αιτούντων άσυλο και η διευκόλυνση, μέσω δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων και εικόνας προσώπου (βιομετρικών δεδομένων), της παροχής στοιχείων τα οποία βοηθούν στον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται στην ΕΕ.

5.3. Η ΕΟΚΕ δεν είναι πεπεισμένη ότι η χρήση του κανονισμού Eurodac⁽⁹⁾ θα αποτελέσει το κατάλληλο εργαλείο για την καταπολέμηση της παράτυπης μετανάστευσης, ούτε ότι θα στηρίζει αποτελεσματικά τα κράτη μέλη στην παρακολούθηση της χορήγησης βοήθειας για οικειοθελή επιστροφή και επανένταξη⁽¹⁰⁾.

5.4. Η πρόταση για την τροποποίηση της πρότασης του 2016 βασίζεται στην προσωρινή συμφωνία των συννομοθετών, συμπληρώνει τις αλλαγές αυτές και αποσκοπεί στη **μετατροπή του Eurodac σε κοινή ευρωπαϊκή βάση δεδομένων με στόχο τη στήριξη των ενωσιακών πολιτικών για το άσυλο, την επανεγκατάσταση και την παράτυπη μετανάστευση.**

5.5. Επιπλέον, η πρόταση στοχεύει στη συλλογή ακριβέστερων και πληρέστερων δεδομένων με σκοπό τη χάραξη τεκμηριωμένης πολιτικής και, ως εκ τούτου, την αποτελεσματικότερη συνδρομή στον έλεγχο της παράτυπης μετανάστευσης και τον εντοπισμό των μη επιτρεπόμενων μετακινήσεων με την **καταμέτρηση όχι μόνο των αιτήσεων, αλλά και των μεμονωμένων αιτούντων. Εντούτοις, η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι αυτό το εξελιγμένο σύστημα πρέπει επίσης να παρέχει στους μετανάστες τη δυνατότητα υποβολής αίτησης ασύλου σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς να περιορίζεται στην χώρα της πρώτης εισόδου.**

5.6. Ο κανονισμός Eurodac έχει, επίσης, ως στόχο να στηρίξει τον προσδιορισμό κατάλληλων λύσεων πολιτικής στον συγκεκριμένο τομέα, **καθιστώντας εφικτή την κατάρτιση στατιστικών με τον συνδυασμό δεδομένων από διάφορες βάσεις δεδομένων.**

5.7. Η ΕΟΚΕ συμφωνεί ότι πρέπει να εφαρμοστούν κοινói κανόνες σχετικά με τη λήψη δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων και εικόνας προσώπου από υπηκόους τρίτων χωρών για τους σκοπούς του Eurodac με τον ίδιο τρόπο σε όλα τα κράτη μέλη.

5.8. Η ΕΟΚΕ τάσσεται υπέρ της δημιουργίας ενός **εργαλείου γνώσης το οποίο θα παρέχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών που εισέρχονται στην ΕΕ παράτυπα ή έπειτα από επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης και υποβάλλουν αίτηση διεθνούς προστασίας, κάτι που είναι απαραίτητο για τη χάραξη βιώσιμης και τεκμηριωμένης πολιτικής στον τομέα της μετανάστευσης και των θεωρήσεων.**

⁽⁸⁾ Έκθεση του Κέντρου Πολιτικών και Κοινωνικών Μελετών (CEPS), *Search and rescue, disembarkation and relocation arrangements in the Mediterranean. Sailing Away from Responsibility?* (Ρυθμίσεις έρευνας και διάσωσης, αποβίβασης και μετεγκατάστασης στη Μεσόγειο. Αποποίηση ευθύνης;), Ιούνιος 2019.

⁽⁹⁾ Θα βελτιώσει τις ικανότητες των κρατών μελών για παρακολούθηση στον συγκεκριμένο τομέα και θα αποτρέψει την επιλογή του κράτους που προσφέρει τους επωφελέστερους όρους όσον αφορά την οικειοθελή επιστροφή και επανένταξη, καθώς τα κράτη μέλη θα έχουν απευθείας πρόσβαση σε αυτήν την πληροφόρηση και ένα άτομο στο οποίο έχει χορηγηθεί συνδρομή σε ένα κράτος μέλος δεν θα δύναται να μετακινηθεί σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να λάβει διαφορετική ή καλύτερη συνδρομή. Σήμερα, τα κράτη μέλη δεν διαθέτουν κοινή βάση δεδομένων ή τρόπο να διαπιστώσουν αν ο επιστρέφων έχει ήδη λάβει στήριξη επιστροφής και επανένταξης. Αυτή η ενημέρωση είναι ζωτικής σημασίας για την καταπολέμηση της κατάχρησης και της διπλής χορήγησης συνδρομής.

⁽¹⁰⁾ Το σύστημα εισόδου/εξόδου επιτρέπει στα κράτη μέλη να εντοπίζουν υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα παρότι εισήλθαν νόμιμα στην ΕΕ. Ωστόσο, δεν υφίσταται αντίστοιχο σύστημα για τον εντοπισμό παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών που εισέρχονται παράτυπα στην ΕΕ από τα εξωτερικά σύνορα. Το τρέχον σύστημα Eurodac αποτελεί την ιδανική βάση δεδομένων για τη φύλαξη αυτών των πληροφοριών, καθότι περιέχει ήδη σχετικά δεδομένα. Για την ώρα, ο σκοπός της συλλογής αυτών των δεδομένων περιορίζεται στη διευκόλυνση του προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση μιας αίτησης ασύλου. Ο εντοπισμός παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών και των προσώπων που έχουν εισέλθει παράτυπα στην Ευρωπαϊκή Ένωση από τα εξωτερικά σύνορα, θα συνδράμει, ειδικότερα, τα κράτη μέλη κατά την εκ νέου έκδοση εγγράφων σε υπηκόους τρίτων χωρών για σκοπούς επιστροφής.

5.9. Ένας άλλος στόχος του κανονισμού Eurodac είναι η παροχή πρόσθετης στήριξης στις εθνικές αρχές που ασχολούνται με αιτούντες άσυλο των οποίων η αίτηση έχει ήδη απορριφθεί σε άλλο κράτος μέλος, με τη σήμανση των απορριφθεισών αιτήσεων, ωστόσο οι εθνικές αρχές πρέπει να έχουν το δικαίωμα επανεξέτασης αίτησης που επεξεργάστηκε άλλο κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Φεβρουαρίου 2021.

Η Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Christa SCHWENG

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οι ακόλουθες τροπολογίες, οι οποίες υπερψηφίστηκαν από το ένα τέταρτο τουλάχιστον των ψηφισάντων, απορρίφθηκαν στην πορεία των συζητήσεων (άρθρο 43 παράγραφος 2 του Εσωτερικού Κανονισμού):

Σημείο 2.2

Να τροποποιηθεί ως εξής:

2.2. Τα κράτη μέλη της νότιας Ευρώπης δεν έχουν άλλη επιλογή παρά να μετατραπούν είτε σε κέντρα κράτησης, είτε σε δημιουργήσουν κλειστά προαναχωρησιακά κέντρα, όπου η κατάσταση των αιτούντων άσυλο είναι πολύ προβληματική όσον αφορά τις συνθήκες διαβίωσης και τα δικαιώματα.

Αιτιολογία

Το παρόν κείμενο είναι πολύ εύκολο να παρερμηνευθεί, καθώς οι ίδιες οι χώρες δεν μετατρέπονται ούτε σε κέντρα κράτησης ούτε σε οτιδήποτε άλλο. Προαναχωρησιακά κέντρα έχουν δημιουργηθεί στις χώρες.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Υπέρ: 96

Κατά: 100

Αποχές: 47

Τα ακόλουθα σημεία της γνωμοδότησης του τμήματος τροποποιήθηκαν μέσω των τροπολογιών που υιοθέτησε η Ολομέλεια, συγκέντρωσαν όμως στην αρχική τους μορφή περισσότερο από το ένα τέταρτο των ψήφων (άρθρο 43 (2) του Εσωτερικού Κανονισμού):

1.1. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) λαμβάνει υπό σημείωση το νέο σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο το οποίο αποσκοπεί στην αντιμετώπιση ενός πολύπλευρου και σύνθετου φαινομένου. Η ΕΟΚΕ φρονεί πως οι νέοι κανονισμοί αποτελούν θετική συμβολή σε μία αποτελεσματικότερη συνοριακή ασφάλεια της ΕΕ. Θεωπίζεται μια καλύτερη και ασφαλέστερη διαδικασία για τον έλεγχο των εισερχόμενων στην ΕΕ. Ωστόσο, η κατάρτιση μιας ολοκληρωμένης κοινής στρατηγικής της ΕΕ, με ανθεκτικότητα και προσανατολισμό προς το μέλλον, είναι απολύτως αναγκαία και έχει ήδη καθυστερήσει πολύ. Δυστυχώς, όσον αφορά το ζήτημα της μετανάστευσης και του ασύλου στο σύνολό του, η Επιτροπή επιμένει να αναβιώνει παλιές πρακτικές και μάλιστα, όπως συνηθίζεται, να τις προωθεί απερίσκεπτα στις χώρες τις νότιας Ευρώπης. **Επιπλέον, τα τέσσερα ή πέντε ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα γίνουν «κλειστά κέντρα κράτησης»⁽¹⁾ ανθρώπων για μια περίοδο τουλάχιστον έξι ή επτά μηνών, ίσως και περισσότερο, έως ότου γίνει γνωστή η έκβαση των διαδικασιών, με αποτέλεσμα να προκύψουν καταστάσεις οι οποίες θα είναι 20 φορές χειρότερες από πριν.**

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Υπέρ: 105

Κατά: 99

Αποχές: 43

1.2. Η ΕΟΚΕ επισημαίνει την διαφαινόμενη έλλειψη καλής θέλησης από την Επιτροπή όσον αφορά τις προτάσεις της. Σε όλες τις γνωμοδοτήσεις της (SOC/649, SOC/669 και SOC/670), η ΕΟΚΕ επικρίνει την έγκριση τόσο του Κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης (AMR) όσο και του Κανονισμού για τις διαδικασίες ασύλου (APR). Η ΕΟΚΕ επισημαίνει επίσης πως από την εξέταση των εννέα κανονισμών και τις επαφές της με την Επιτροπή, οι προοπτικές εφαρμογής αυτών των εννέα κανονισμών μοιάζουν μάλλον δυσλειτουργικές. Κατά την πάγια συνήθειά της, η Επιτροπή αδυνατεί να αντιμετωπίσει τη μετανάστευση ως ενιαίο ζήτημα, δηλώνοντας αντ' αυτού ότι οι προτάσεις ή οι συστάσεις προέρχονται από διαφορετικούς κανονισμούς. Ως αποτέλεσμα, είναι αδύνατη η ουσιαστική σύνδεση ζητημάτων, πράγμα που σημαίνει την επιμέρους εξέτασή τους εντός του πεδίου εφαρμογής κάθε επιμέρους κανονισμού. Με απλά λόγια, «πετάμε το μπαλάκι σε διαφορετικούς κανόνες για κάθε παρατήρηση», και η Επιτροπή παρακάμπτει όλες τις παρατηρήσεις επειδή αφορούν διαφορετικούς κανόνες.

⁽¹⁾ Η έννοια της μη εισόδου υπήρχε στο κεκτημένο τόσο του Σένγκεν όσο και του ασύλου (άρθρο 43 της Οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου).

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Υπέρ: 101

Κατά: 97

Αποχές: 41
